

Lapse rummalus.

Karjane ühhe weikse lüna kohhal, warrastas ühhe koddanikke käest wilja, põningult. Warras kuleb heäle; mis muud, kui wislab kotti lugist wälja ja isse treppid alla järrele, agga jättab ommad kingad senna, heinte peäle, et taäsa saaks káia. Teisel päwal leiab koddanik need kingad ülles, ja hakkab kohhe karjatsa peäle mõtlema; wõttab kingad kätte, ja lähhab ta jure. Karjane kostab, et need ey olle temma kingad mitte; agga lapsokse kohhe ütleb: „Ennä, isfak, so kingad.“ Wargus nüüd olli wäljas; agga mis lapsega sündis? Koddanik sai agga lainud, kohhe süs sai laps head lóki, et tót olli rákinud.

Ehk sinna kül ei warrasta, agga ehk sa süiski omma lapsele pahhaks panned, kui

ta omma rummalusse sees monda sinnust üllesrágib, mis on tóssi, ehk walge ette toob, mis sa ülleskohtusel kombel wahhest tahhad sallaja piddada? Kas sa ehk moistad last ka sellepárrast soimata ja lüa? Ehk olled sa wahhest mis suggunege, et sa lapsele kásko annad, ehk temmale kidad, et lubba walletki rákida, kui hádda ká. Matt. 10, 6.

Soudwa : mehhed.

Mõned laewa-mehhed tahtsid patiga üle sure jde minna. Kaks neist hakkasid soudma, kalda wasto selga pórates, kuhho tahtsid minna, ja üks seisís sapsojures ja pórás pati. — Mendasammoti on sellesinnatse ilmalikke ello jdel igga-mehhel ka omma laewoke, ja peame